ముసురు

ముసురుపట్టి మూడురోజులైంది

కొండల్లాంటి మబ్బులు సూర్యుణ్ణి బంధించివేశాయి.

ఆకాశం ఏడుస్తూ వున్నట్లు వర్షం పడుతోంది.

రైల్వేస్టేషన్ ఫిష్‌మార్కెట్‌లా తడితడిగా, కంపుకంపుగా చీదర గొడ్తూ వుంది.

గోపాలరావు అర్జెంట్‌గా మద్రాస్ వెళ్ళాల్సొచ్చింది బెర్త్ కోసం ప్రయత్నిస్తే దొరకలేదు. రిజర్వేషన్ లేకుండా అంత దూరం జనరల్ కంపార్టుమెంట్‌లో అదీ రాత్రంతా ప్రయాణం చెయ్యడం కష్టమైన పనే. కాని తప్పదు,

రాత్రి తొమ్మిది కావొచ్చింది.

సర్కార్ ఎక్స్‌ప్రెస్ అరగంట ఆలస్యంగా వచ్చింది. రద్దీ లేదు. జనరల్ కంపార్ట్‌మెంట్స్ ఖాళీగానే వున్నాయి.

"హమ్మయ్య" అనుకున్నాడు కూర్చోడానికి చోటు సంపాదించుకుని ముసురుపట్టి బండి ఖాళీగావుంది గాని లేకపోతే నిలబడడానికి కూడా ఖాళీ దొరకదు.

గోపాలరావు పక్క సీట్లో ఒక యువతి కూర్చుంది. ఆమె కూడా గుంటూర్లోనే ఎక్కింది బండి కదలకముందే సినిమా వీక్లీలోకి తలదూర్చి పరిసరాలను మర్చిపోయింది.

ఆమె అప్పుడే విచ్చిన ఎర్రగులాబీపువ్వులా పరిమళాన్ని వెదజల్లుతోంది. కళ్ళు నక్షత్రాల్లా ధగధగలాడుతున్నాయి. ఆమె చెక్కిళ్ళు అంగల కుదురు లేత తమలపాకుల్లా నిగనిగలాడుతున్నాయి.

ఆమె ఆ కంపార్టుమెంట్‌లో మురికిచెరువు మధ్య వాలిన హంసలా ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తోంది.

ఒంటరిప్రయాణంలా వుంది ఆమె పక్కన ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన గుడ్డసంచి మాత్రమేవుంది బహుశా తెనాలిలోనో, బాపట్లలోనో దిగిపోతుం దేమో తను పడుకోవచ్చని తలచి "ఎక్కడికమ్మా ప్రయాణం?" అని అడి గాడు గోపాలరావు.

"మద్రాస్ వరకూనండీ" అని వినయముగా సమాధానము చెప్పి మళ్ళీ వెంటనే పత్రికలోకి తల దూర్చేసింది మరొకప్రశ్న అడగటానికి ఛాన్స్ ఇవ్వకుండా.

ఎదురుసీట్లో పేపరు చదువుకుంటున్న యువకుడిని, అతని పక్కనే కూరున్న ఇద్దరు నడివయసు ఆడవాళ్ళని కూడా అడిగాడు. అంతా మద్రాస్ అని చెప్పడంతో నిరాశ కలిగింది తెల్లవారే వరకూ కునికిపాట్లు తప్పవు అనుకున్నాడు.

రైలు క్రూరంగా అరిచి బయల్దేరింది

తెనాలి దాటిన తర్వాత ఆ అమ్మాయి వీక్లీ సంచిలోకినెట్టి లావుపాటి నవలొకటి తీసి చదవడం ప్రారంభించింది. మద్రాస్ వచ్చేవరకూ అలా చదువుతూనే వుంటుంది కాబోలు అని అబ్బురపడ్డాడు గోపాలరావు.

కొంతసేపటికి ఆ నవల పేజీలమధ్య నుంచి ఒక కవరు జారి సీటు కింద పడింది. ఆ అమ్మాయి ఆ విషయం గమనించలేదు.

గోపాలరావుకి కుతూహలం కలిగింది ఆ అమ్మాయి ఎవరై వుంటుం ది? మద్రాస్ ఎందుకు వెళ్తోంది? వెంట పెద్దవాళ్ళెవరూ లేకుండా ఎందుకు బయల్దేరింది?

తన సందేహాలన్నింటికీ ఆకవరు సమాధానం చెప్పగలదనిపించింది ఎందుకో! ఆ కవరు తీసిచదవాలి ఎలా? వంగి తీస్తే? ఆమె చూస్తే? అని సంశయిస్తూ వుండగా ఆమె లేచి బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళింది ఇదే అదనుగా అతను వంగి ఆ కవరు తీసుకుని కోటుజేబులో దాచాడు. తను ఏదో సాహసకార్యం చేస్తున్నంత థ్రిల్ కలిగింది.

ఆమె తిరిగివచ్చిన తర్వాత గోపాలరావు లేచి టాయిలెట్ కి వెళ్ళి లోపల బోల్టువేసి కోటు జేబులోనుండి కవరుతీశాడు. పైన అడ్రస్ చదివాడు కుమారి కె. సుజాత, బి.ఎ ఫైనల్ అని ఆమె చదువుతున్న కాలేజి అడ్రస్ వుంది.

కవరు లోపలనుంచి కాగితంతీసి మడతలు విప్పాడు. అదొకసినిమా కంపెనీ లెటర్ హెడ్. జగన్మోహినీ ఆర్ట్ పిక్చర్స్, టి. నగర్, మద్రాస్ అని వుంది.

డియర్ సుజాత !

కంగ్రాట్స్! ఎందుకంటే నువ్వు మా నెక్స్ట్ పిక్చర్ లో హీరోయిన్ గా సెలక్ట్ అయ్యావు. డైరెక్టర్ రావుగారు నీ ఫొటోలు చూసి చాలా మెచ్చుకున్నారు. అచ్చం సావిత్రిలా వుందని ప్రొడ్యూసర్ గారు అన్నారు. నువ్వు నటించబోయే మొదటిపిక్చర్ హీరో బాబుగారు. అంతా నీ గుడ్ లక్ నువ్వు ఫీల్డులోకి దిగి ఫస్టుపిక్చర్ రిలీజ్ అయితే ఇక సుహాసినీ విజయశాంతి వగైరాలంతా ఫేడౌట్ అయ్యారన్న మాటే.

ఫైనల్ గా నీకు మేకప్ టెస్ట్, వాయిస్, స్క్రీన్ టెస్టులు వగైరా చెయ్యాలి. ఓ.కే అవగానే అగ్రిమెంట్ చేయించి అడ్వాన్సు ఇస్తారు ప్రొడ్యూసర్ గారు పిలిపించమని చెప్పారు. ఒక నెలలోపల స్టోరీ ఫైనల్ కాబోతూ వుంది

అంతా నీ అదృష్టం. కాకపోతే ఔట్ డోర్ షూటింగ్ లో మన పరిచయము జరగడము, ఉత్తరాలు రాసుకోడము, పరిచయము స్నేహముగా మారడం, నీకు సినిమా హీరోయిన్ అయ్యే ఛాన్స్ రావడము అంతా గమ్మత్తుగా లేదూ!

ఫస్టుతారీఖున రాత్రి బయలుదేరు. సర్కార్ ఎక్స్ప్రెస్ ఉదయం ఆరుగంటలకు మద్రాస్ చేరుతుంది. నేను హిగ్గిన్ బాదమ్స్ దగ్గర వెయిట్ చేస్తూ వుంటాను.

నీకు రావడానికి వీలుపడకపోతే వెంటనే టెలిగ్రామ్ ఇవ్వు మరొక విషయం వచ్చేటప్పుడు నీవెంట ఎవర్నీ తీసుకురావద్దు ఇక్కడ తోడు నేను వున్నాను గదా.

ఇట్లు

నీ ప్రియమైన మిత్రుడు

ఎ.బి.సి.డి రాజు

అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్

చదవడం పూర్తయ్యాక లెటర్ మడతపెట్టి కవర్లోకి నెట్టి దాన్ని జేబులో పడేసి వెళ్ళి సీట్లో కూర్చున్నాడు.

సుజాత నవలని శ్రద్ధగా చదివిస్తోంది. అమాయకమైన ఆమెవదనాన్ని చూసేకొద్దీ గోపాలరావుకి బాధ కలిగింది. అతనికి సినిమాఫీల్డు గురించి కొంతతెలుసు. అమాయకురాళ్ళయిన సుజాతలాంటి యువతులెందరో వేషాలమోజులో ఇళ్ళల్లోంచి పారిపోయి మద్రాస్‌చేరి భ్రష్టులైపోయారు. శీలము పోగొట్టుకుని వేశ్యలుగా మారి జీవచ్ఛవాల్లా కాలము గడిపేవాళ్ళ లెక్కలేదు. కొందరు ఆ జీవితము గడపలేక, ఇటు ఇంటికి రాలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు.

అసిస్టెంటు డైరెక్టర్‌కు ప్రముఖహీరో సరసన హీరోయిన్‌గాఛాన్స్ ఇప్పించేటంత పలుకుబడి వుంటుందా? తెలియనివాళ్ళు భ్రమపడొచ్చు. ఎ.బి సి డి రాజనేవాడు మోసగాడని తెలుస్తూనే వుంది నిజముగా అటువంటి అవకాశమే వుంటే ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడి వాళ్ళు ఇష్టపడిన తర్వాత ఛాన్స్ ఇప్పించవచ్చు. కాని అతగాడు వెంటఎవర్నీ తీసుకురావద్దు ఇక్కడ నేనున్నాగా అని రాశాడంటే అర్థంఏమిటి ఆమెను మోసము చెయ్యాలనే ప్రయత్నమేగా?

"ఈ అమ్మాయి దీపంపురుగులా ఆహూతి కావడానికి వెళుతోంది" అనే భావము కలిగినప్పుడు గోపాలరావుకి జాలి కలిగింది. ఆమె జీవితము తెగిన గాలిపటంలా కొట్టుకుపోయి తునాతునాకలై పోతుందేమో పాపం!

సినిమారంగంలో జరిగే మోసాలు, కుళ్లు కుతంత్రాలు చెప్పి ఆమెను వెళ్ళకుండా ఆపితే? కాని ఆమె వింటుందా? హీరోయిన్ ఛాన్స్ వచ్చిందని కలలు కంటున్న ఆమె చెవికెక్కుతుందా? చెవిటాడిముందు శంఖం ఊదినట్లు వృథా!

గోపాలరావు మనసులో ఆలోచనలు తేనెతుట్టెలో ఈగల్లా చెలరేగుతున్నాయి.

ఎదురు సీట్లో కూర్చున్న కుర్రవాడిని అడిగి పేపరు తీసుకున్నాడు. హెడ్డింగ్‌లు చూస్తూవుంటే "మద్రాస్ బీచ్‌లో యువతిశవం" అనే హెడ్డింగ్ కనబడింది.

"చూశారా ఎంత ఘోరమో! మద్రాస్ బీచ్‌లో యువతి ఆత్మహత్య. పాపం ఆ అమ్మాయికి ఇరవై ఏళ్లు గూడా లేవట" అని సానుభూతి చూపించాడు గోపాలరావు.

పేపరు ఇచ్చిన కుర్రాడు ఆ వార్త తనూ చదివానన్నట్లు తల వూపాడు.

"ఆ అమ్మాయి ఎవరోగాని పాపం సినిమాల్లో వేషాలకోసం వెళ్ళి మోసపోయి వుంటుంది. ఇంటికి రావడానికి ముఖం చెల్లక సముద్రములో పడి ప్రాణము తీసుకుని వుంటుంది" అన్నాడు గోపాలరావు.

నవలలోని అక్షరాల వెంట రేస్‌గుర్రాల్లా పరుగెత్తుతున్న ఆమె కళ్లు కళ్ళెం వేసినట్లు ఆగిపోయాయి. తలెత్తి చూసింది.

"పేపర్లో అలా రాయలేదే?"

"రాయలేదనుకోండి. మద్రాస్ బీచ్‌లో చాలావరకు ఇటువంటివి మామూలే ఏంచేస్తాం? ఇక్కడ్నుంచి వెళ్ళే అమ్మాయిలకు బుద్ధి వుంటే గదా! అదేమి సినిమా మోజోమరి! సరాసరి హీరోయిన్ అయిపోవాలని పరుగెత్తుతారు. మరీ ఘోరం ఏమిటంటే కనిపెంచిన తల్లిదండ్రులకి చెప్పకుండా పోవడం, అక్కడ ఏ బ్రోకరుగాడి చేతిలోనో మోసపోయి ప్రాణం

తీసుకోవడము ఏం చెప్పాలి బాబూ! అంతా కర్మ. నేనే మోసపోయాను ఇంత వయసొచ్చీ"

"ఏమిటీ! మీరుగూడా సినిమావేషాల కోసం వెళ్ళారా?" ఆ యువకుడు నవ్వుతూ అడిగాడు.

"నాది ఆ కేసుకాదు. నా కూతుర్ని ఒక పత్రికలో సబ్ ఎడిటర్‌గా పనిచేస్తున్న వాడికిచ్చాను. పెళ్ళయి సంవత్సరము గడిచిందో లేదో నా అల్లుడు సబ్‌ఎడిటర్ ఉద్యోగం మానేసి సినిమాలో జేరిపోయాడు. అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్‌గా. కర్మ కాకపోతే మరేమిటి? అక్కడ ఏం సంపాదన వుంటుంది? ఒక పిక్చర్‌కి పనిచేస్తే మళ్ళీ వెంటనే పిక్చర్ దొరుకుతుందని గ్యారంటీలేదు. ఒక్కోసారి సంవత్సరానికి కూడా దొరకదు. ఇల్లు గడవక పెళ్ళాన్ని పుట్టింటికి పంపేశాడు భ్రష్టుడు.

"మీ అల్లుడు పేరేమిటండీ ?"

"ఆ వెధవ పేరు ఎ.బి.సి.డి రాజు"

ఆపేరు వింటూనే సుజాత పులిక్కిపడింది. ఆమె చేతిలోని నవల జారిపడింది. ఆమె తలతిరిగి కళ్ళముందు చీకట్లు వ్యాపించాయి. అంత చలిలోనూ ఆమెకు చెమట్లు పట్టాయి.

"అమ్మాయీ! కవరేదో పడినట్లుంది నీదేనా ?" అన్నాడు గోపాలరావు.

"ఆ - ఔనండీ నాదే !" అని సీటు కిందవున్న కవరు తీసుకొని పుస్తకములో పెట్టింది.

ఎర్రగులాబీ పువ్వువంటి ఆమె ముఖం తెల్లబడిపోయింది. ఇప్పుడామె కళ్ళల్లో ఇందాకటి కాంతిలేదు.

అతను ఆశించిన చలనం ఆమెలో కలగడం సంతృప్తిని కలిగించింది. ఆమె పసిపిల్ల కాదు, బి.ఏ. చదువుతున్న యువతి. అందమైన కోనేట్లోని కలువపూలు కోసుకోవాలని దిగబోయే ముందు అందులో ఎన్ని

మొసళ్ళు జలగలు, విషప్పురుగులున్నాయో చెప్తే తెలుసుకోగల జ్ఞానము వున్న అమ్మాయి చెప్పినా వినకపోయిందా అది ఆమె ఖర్మ !

గోపాలరావు మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు.

“నా అల్లుడు కాబట్టి చెప్పకూడదు. అయినా నిజం నిప్పులాంటిది. దాచినా దాగదన్నారు. నేనుదాచినా లోకానికి తెలియదా? ఆ రాజుగాడెంత మోసగాడో మాటల్లో చెప్పలేను. సబ్ ఎడిటర్‌గా వున్నప్పుడు ఫరవాలేదు. ఆ సినిమాగాలి సోకింది. వెధవైపోయాడు. ఎర్రగా బుర్రగా ఆడపిల్ల కన బడితే చాలు, ఎరవేయడం! అదీ ఎట్లా? సినిమాల్లో హీరోయిన్ వేషాలు ఇప్పిస్తానని! దారుణమైన మనిషిలెండి. ప్రొడ్యూసర్లకి డైరెక్టర్లకి తార్చ డమే ఆ బ్రోకర్‌గాడి పని. వాళ్ళకి లొంగకపోతే హీరోయిన్‌ఛాన్స్ రాదని బెదిరించడం పైగా చివరకు తిండికోసం ఎక్స్ట్రా వేషాలు వెయ్యాల్సివస్తుంది పాపం ఆ అమ్మాయిలు రెంటికి చెడతారు, అభిమానం వున్నవాళ్ళు సముద్ర ములో దూకక ఏం చేస్తారు?

గోపాలరావు చెప్పడం ఆపి సుజాతను గమనించాడు, ఆ అమ్మాయి కళ్ళు పుస్తకంలోకి చూస్తున్నాయి గాని చదవలేకపోతోంది

ఆమె మనసులో తుఫాన్ చెలరేగి అల్లకల్లోలంగా ఆలోచనలు తిరుగుతున్నాయి

“ఈమధ్య వాడొక అమ్మాయిని వ్యభిచార గృహానికి అమ్ముతుంటే పోలీసులు పట్టుకుని చావగొట్టారు, ఆ కేసులోనుంచి వాడికి బైటపడేసరికి నా తలప్రాణం తోకలోకివచ్చింది, బోలెడంత డబ్బుఖర్చమైంది అమ్మమ్మ! పగవాడికి కూడా వాడిలాంటి నికృష్టుడు అల్లుడిగా దొరకకూడదు, కాని అంతా కర్మ. అనుకున్నది జరగదు, అనుకోనిది జరుగుతుంది అదే జీవి తము అంటే”

“అందుకే అల్లుడ్ని దశమగ్రహం” అన్నారు” అని నవ్వాడు ఆ కుర్రవాడు”

"బాగా చెప్పావు నాయనా! అని నవ్వి మళ్ళీ ఏదైనా ఉద్యోగంలో పెట్టాలని ప్రయత్నము చేస్తున్నాను పెళ్ళిచేసి కూతుర్ని ఎన్నాళ్ళని ఇంట్లో పెట్టుకోను? నలుగురూ నవ్వుతున్నారు. నా కూతుర్ని మొగుడు వదిలేశాడని పుకారొకటి"

"మీ అల్లుడి అసలు పేరేమిటి? ఎవిసిడి రాజు ఏమిటండీ?"

"వాడిబొంద. అదేమిటో డిగ్రీలాగా" అన్నాడు. తర్వాత ఆ రాజుగా డంత తాగుబోతు, తిరుగుబోతు, పరమనీచుడు ప్రపంచంలోనే వుండడని తిట్టాడు. తిట్టీ తిట్టీ అలిసిపోయాడు.

రాత్రి పన్నెండుగంటలు దాటింది.

ఒంగోలు స్టేషన్ వచ్చింది.

సుజాత నవల మూసి సంచిలో సర్దుకుని లేచింది, ఆమె ముఖంలో భయంలేదిప్పుడు. స్థిరత్వం, దృఢత్వం కనిపించాయి. ఒక సుడిగుండములో పడబోయి తప్పించుకొన్నానన్న ఆనందంతో బయల్దేరింది. వెళ్ళేముందు గోపాలరావువైపు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా చూసింది.

గోపాలరావుకి సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగాయి ఆమెలో ఇంతత్వరగా చైతన్యం కదులుతుందనీ మధ్యలోనే తొకముడుస్తుందనీ వూహించలేదు.

రైలు కూతపెట్టింది బండి కదుల్తూ వుండగా సుజాత కిటికీలో నుంచి తల లోపలికి పెట్టి "చాలా థాంక్స్ మాష్టారూ" అంది.

మబ్బుల చెరనుంచి వీడిన చందమామలా వెలుగులు విరజిమ్ము తోంది ఆమె ముఖం.

గోపాలరావు చిద్విలాసముగా చిరునవ్వు నవ్వాడు. గోమాతలా చల్లగా చూశాడు.

ఆమె ఆయనకు "థాంక్స్ ఎందుకు చెప్పిందో అక్కడున్న వారెవ రికీ అర్థంకాలేదు.

*